

Stokholmas ev.lut. draudzes 80 gadu jubilejas SPECIĀLIZLAIDUMS

2026.gada 22.martā kuplā draugu lokā, ar viesiem un Stokholmas latviešu kora piedalīšanos tika svinēta draudzes jubileja.

Teici To Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī,
Viņa svēto Vārdu!
Teici To Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko
Viņš tev labu darījis!
Psalms 103 (1-2)

Latviešu baznīcai sākuma gados Zviedrijā lielas rūpes bija par bēgļu garīgo aprūpi un savas organizācijas izveidošanu. Nodoms par bēgļu garīgo aprūpi formulēja dokumentā, ar nosaukumu "Aicinājums baznīcas darbā."

"...Reliģisko kopu izveidošanas varēs pilnā mērā sākties tad, kad latvieši būs novietojušies pastāvīgā darbā un būs zināms viņu dzīves vietas.

... Jau kopš pirmajām dienām šai zemē mēs esam pulcējušies dievkalpojumos. Daudzās sirdīs dziļāk kā jebkad agrāk atbalsojās Dieva vārdi, sirsnīgāk salikās rokas aizlūgšanā par sevi un savējiem tālās sājpu gaitās, daudzi svešā dievnamā pēc garāka laika atkal meklēja un atrada stiprinājumu svētajā mielastā, ko Kristus, ejot nāves ceļu, atstājis draudzei."

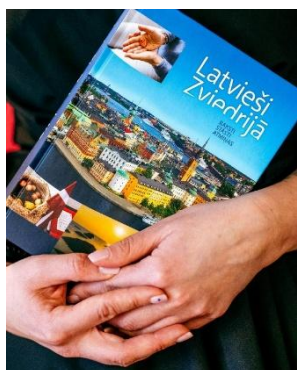
Stokholmas draudzes dibināšana

1945. g. 16. augustā Latviešu baznīcas pārvalde Zviedrijā iecēla prāvestu Arnoldu Grosbachu (1909.-2005. nekrologs Baznīcas Gadagrāmatā 2006) par Stokholmas latviešu mācītāju. Līdz šim laikam zviedri, kā rakstīts protokolos, nav pieļāvuši draudžu organizēšanu. Pirmais draudzes priekšnieks, docents Jānis Leimanis (1881-1969) tika ievēlēts 1946. gada 16. jūlijā. Baznīcas Pārvaldes apkārtraksts piemin, ka līdz ar prāv. Grosbacha iecelšanu draudzes mācītāja amatā, pamanāms straujš pagrieziens Stokholmas garīgā dzīvē. Labi apmeklēti dievkalpojumi, vietās kur latvieši dzīvoja, un sadarbība ar Latviešu Kristīgās Jaunatnes Savienību. Tomēr, 1946. gada novembrī prāvests Grosbachs, atvadās no draudzes un dodas tālāk, vispirms uz Dāniju, tad Austrāliju. 1946. g. 12. decembrī draudzes padome vienbalsīgi ievēlēja prāv. Oskaru Sakārni par savu draudzes mācītāju. Prāvesta pirmais dievkalpojums, kā draudzes mācītājam, notika nelielā Zigrīda baznīcā, Stokholmas priekšpilsētā — Aspudenā...

Prāvests Sakārnis par savu uzdevumu uzskatīja atrast apglabāšanas vietu tautiešu urnu glabāšanai. Darbā līdziesaistījās Ādolfā Fredrika draudzes mācītājs, un pirmā apglabāšanas vieta tika piešķirta Ādolfā Fredrika piebaznīcas kapsētā. Prof. Pauls Kundziņš uzņēmās ziedot kapu pieminekļa projektu. Pieminekļa iesvētīšana notika 1951. g. 23. martā, pēc dievkalpojuma Lielā Piekdienā...

/ izvilks no informatīvā materiāla, kas lasāms draudzes.se /

Daudz plašāku informāciju varat lasīt grāmatā "LATVIEŠI ZVIEDRIJĀ", izdota Latvijas Mediji, 2025.gadā.

Krājums "Latvieši Zviedrijā" apkopo radošo kopu, organizāciju vēsturi no pagātnes līdz mūsdienām un ietver latviešu dzīves stāstus. Rakstu beigās ir pievienots rakstu kopsavilkums angļu valodā. Ja vēlies nopirkt krājumu Zviedrijā, raksti: radi.latvieši@gmail.com vai gunta.eneroth@gmail.com
Grāmatu var iegādāties arī Latvijā grāmatnīcās.
Pasteidzies! Eksemplāru nav palicis daudz!

Paldies Guntai Eneroth par sagatavoto materiālu, kuru rādīja LTV Ziņu Dienests 7 aprīlī.

Pēc Otrā pasaules kara beigām kristīgajai baznīcai bija milzīga loma latviešu bēgļu garīgajā aprūpē un latvietības saglabāšanā. Zviedrijā 1945. gada otrajā pusē tika nodibināta Stokholmas latviešu draudze. Tā darbojas joprojām un ar jubilejas dievkalpojumu tikko atzīmēja 80 gadu pastāvēšanu.

Dievkalpojumu vadīja LELBPasaulē arhibīskaps Kārlis Žols, piedalījās draudzes mācītājs Dr Normunds Kamergrauzis, prāveste emerita Ieva Graufelde, Gēteborgas draudzes garīdznieks Normunds Zariņš un diakone Inta Meiere.

Sirsnīga pateicība Stokholmas latviešu korim, diriģentei Gaidai Rullei un solistam Kristian Lindholm

Foto
Jesper Ryden

Pēc dievkalpojuma visi tika aicināti uz kafiju, kliņģeri un torti.
Sekoja apsveikumi.
Kā pirmais draudzi sveica arhibīskaps Kārlis Žols

Mīļā Stokholmas Latviešu draudze tās
80 gadu jubilejā!

80 gadu ceļš Stokholmas latviešu draudzei saistās gan ar atmiņām par aizvadītajiem gadiem, gan ar jauniem izaicinājumiem – atdzimt jaunai kopības dzīvei, iespējams, ar jauniem uzdevumiem. Jāsaka, ka līdzīgi izaicinājumi latviešu draudzēm šobrīd ir visā pasaulē.

Stokholmas draudzes 80 gadi - tas nav tikai vēstures bilances uzskaitījums, bet brīdis, kurā saredzam, kā ticība un kultūra kļūst par tiltu starp pagātņi un nākotni –, kā mēs paši esam liecinieki tam, ka Dievs darbojas pasaulē un mūsu tautā. Baznīcas un draudzes misija ir veidot pasauli, kur Dieva klātbūtne kļūst redzamāka caur cilvēku sadarbību. Tādēļ arī Stokholmas draudzes uzdevums ir turpināt pastāvēt kā latviešu valodas un ticības kopējiem Zviedrijā, veidot sociālus tiltus. Draudzei jādarbojas kā instrumentam transformācijai. Tādēļ šī 80. gadadiena nav tikai svinības; tā ir atgādinājums, ka mūsu kopība ir lauks, kurā Dieva mīlestība tiek konkretizēta.

Šodien pasaulē novērojam identitātes krīzes, tehnoloģiskas pārmaiņas un atšķirīgas garīguma formas. Pasaules evolūcija - gan garīgā, gan sociālā evolūcija, prasa aktīvu iesaisti - ne tikai pasīvu gaidīšanu. Tādēļ mēs kā latviešu draudze esam aicināti turpināt palīdzēt mūsu tautiešiem diasporā veidot identitāti latviešu valodā un kultūrā, kā arī iedzīvināt ticību, kas spēj satikt mūsdienu cilvēku tā reālajās dzīves situācijās.

Mēs kā Baznīca vēl arvien varam būt vieta, kur cilvēki mainās un aug, kur intelekts un sirds tiek vienoti, kur cilvēki atrod garīgas tradīcijas, kas runa arī mūsdienu valoda.

Mēs varam būt klāt, dzirdēt un redzēt, radīt telpu augšanai: piedāvāt kopības iespējas, kas palīdz cilvēkiem integrēt ticību un modernitāti.

Saglabāt latvisko identitāti un atvērties dialogam. Valoda, dziesmas, lūgšanas - tās stiprina mūs kā tautu diasporā.

Draudzes 80. gadadiena ir brīdis, kad ļaujām Kristus balsij mūs no jauna aicināt uz kalpošanu, uz kopību, ticību, cerību un mīlestību.

Stokholmas latviešu draudze 80 gadu ceļā ir bijusi gaismas avots daudziem.

Pateiksimies Dievam par šo laiku, par katru, kas ir kalpojuši šajā draudzē!

Piepildīsim savu aicinājumu turpināt būt ticības, cerības un mīlestības nesējiem tālāk!

+Kārlis

Latvijas vēstnieka Zviedrijā Normana Penkes uzruna, sveicot Stokholmas latviešu evaņģēliski luterisko draudzi 80 gadu jubilejā 2026. gada 22. martā:
/Foto un teksts no Latvijas vēstniecības Zviedrijā/

“Sirds siltums un dziļa pateicība – ar šīm sajūtām es šodien stāvu jūsu priekšā. Astoņdesmit gadi kopš Stokholmas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes dibināšanas Zviedrijā nav tikai laika mērs. Tas ir cēls un dzīvs liecinājums ticībai, izturībai un mīlestībai, kas pāri robežām un paaudzēm ir saglabājusi latviešu garu un Evaņģēlija gaismu.

Kad pirms astoņdesmit gadiem mūsu senči svešumā pulcējās kopīgai lūgšanai, viņi no Tēvzemes līdzi nesa ne tikai savas mantas, bet arī nelokāmu ticību, dziļi sakņotas tradīcijas un cerību, kas nepazīna robežu. Baznīca kļuva par svētu patvērumu, par vietu, kur latviešu valoda, dziesma un ticība tika glabāta un nodota nākamajām paaudzēm.

Šis ceļš nav bijis bez pārbaudījumiem. Tajā ir bijuši gan prieka un svētības pilni brīži, gan smagi un izaicinoši laiki. Tomēr tieši grūtībās kopiena ir kļuvusi stiprāka un svētķu brīžos vienmēr no jauna piedzīvojusi vienotības spēku, kas ļauj saglabāt to, kas mums ir visdārgākais.

Šajā svinīgajā jubilejas brīdī es ar dziļu pateicību vēlos godināt visus, kuri ar savu darbu, uzticību un pašizliedzību ir veidojuši un kopuši šo draudzi. Pateicība mācītājiem, kuru kalpošana ir stiprinājusi ticību, korim un mūziķiem, kuru balsis un skaņas ir nesušas garīgu iepriecinājumu, skolotājiem un brīvprātīgajiem, kuri rūpējas par jaunāko paaudzi un kopienas nākotni, tiem, kuri ar rūpēm uztur baznīcas namu, un ikvienam, kurš ar lūgšanām un ziedojumiem ir stiprinājis draudzes dzīvi.

Lai šī nozīmīgā jubileja kļūst par svētu atjaunotnes brīdi, lai tā iedvesmo no jauna apliecināt savu vienotību, savu mīlestību un savu aicinājumu kalpot.

Ar gaišu cerību es novēlu Stokholmas draudzei cildenu un stipru nākotni!”

Archibīskaps emeritus
Elmārs Ernsts Rozītis
Schelztorstr.25, D-73728 Esslingen
Vācijā

Stokholmas latviešu evaņģēliskai draudzei
mācītājam Dr. Normundam Kamergrauzim un
diakonei Intai Meierei

domājot par
2026. gada 22. martu

Mīļā svētku draudze Stokholmā!

No sirds Jūs apsveicu Stokholmas latviešu evaņģēliskās draudzes
80 gadu darbības gadskārtā.

Ar lielu pateicību atminos visas reizes, kad esmu personīgi bijis pie jums.
Šī atmiņa man saistās ar daudziem, daudziem mīļiem cilvēkiem, amata māsām un
amata brāļiem, draudzes vadību un draudzes locekļiem.
Tieši Stokholmas bīskapi bijuši mūsu Baznīcai un arī man īpaši nozīmīgi,
piemēram cienījamais Henriks Svenungssons.

Mūsu latviešu Stokholmas draudzei daudzējādā ziņā bijusi nozīmīga vidūtājas
loma, un tāda ir vēl joprojām.

Pateicībā pieminot visus, kas mums jau aizgājuši pa priekšu, novēlu arī turpmāk
arvien par jaunu no Dieva saņemt iedvesmu, spēku, izturību – svētību bagāti
saņemot un bagāti to sniedzot tālāk. Lai Dievs sargā un vada!

Domās un lūgšanās esot ar Jums,
ar sirsnīgiem sveicieniem, arī no manas kundzes Veras

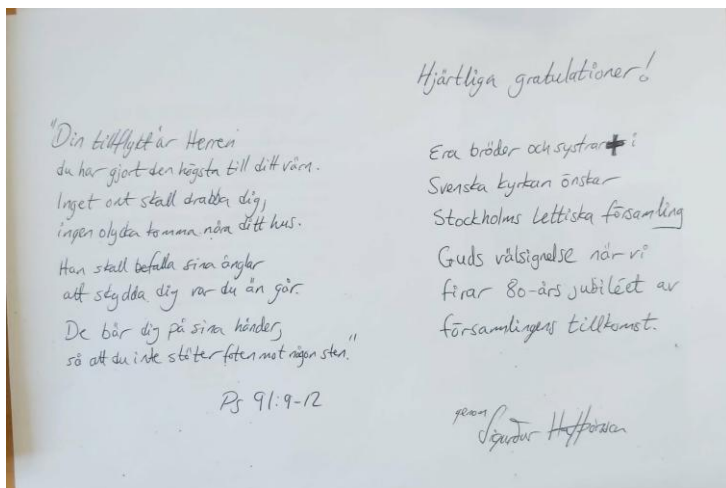
Jūsu

+ Elmārs Ernsts Rozītis
archibīskaps emeritus

Sigurdur Hafthorsson, teologisk sekreterare, Svenska kyrkan och Jonas Eek, domprost, Stockholms domkyrkoförsamling.

Apsveikumu no ANDREJA EGLIŠA LATVIEŠU NACIONĀLĀ FONDA nodeva Ieva Graufelde, AELNF padomes priekšsēde.

AELNF pateicas Stokholmas latviešu luterāņu draudzei par 80. gadu pastāvēšanas un svarīgo uzdevumu pildīšanas laiku pulcējot tautiešus, lai tie gūtu atelpu, atjaunotu spēkus, cerību. Draudzes, īpaši trimdas sākuma gados, bija svarīgas latviešu kopienas un latvietības uzturēšanā ārpus okupētās Latvijas.

Stokholmas latviešu ev luterāņu draudze arī rūpējas par latviešu kapa vietas uzturēšanu Stokholmas Meža kapos. Sava veida pieminēklis Stokholmas latviešiem!

Novēlam draudzei turpināt svarīgo darbību.

Stokholmas latviešu skolas vārdā sveica
mācību un skolotāju pārzine – Jūlija Bernharda.

Šodien mēs, Stokholmas Latviešu skola, ar lielu prieku un pateicību sveicam jūs skaistajā 80 gadu jubilejā.

Šis gads ir īpašs arī mums, jo arī mūsu skola šogad svinēja savu 80 gadu jubileju. Maijā mēs atskatījāmies uz mūsu skolas gadiem – uz visiem bērniem, skolotājiem un ģimenēm, kas ir veidojuši tās stāstu. Tāpēc mums ir īpašs prieks šodien svinēt kopā ar jums.

Mūsu skolu un draudzi vienmēr ir saistījusi īpaša tuvība. Daudzus gadus esam bijuši cieši līdzās – dalījušies svētkos, lūgšanās un latviskās tradīcijās. Šī saikne ir nozīmīga daļa no mūsu kopīgā stāsta. No sirds ceram, ka arī turpmāk spēsim stiprināt šo saikni un atkal būt vēl tuvāk viens otram, kopā veidojot mūsu nākotni.

80 gadi nozīmē ticību, cerību un mīlestību daudzu paaudžu garumā. Draudze ir vieta, kur cilvēki nāk lūgt, meklēt mieru un saņemt stiprinājumu. Tā ir vieta, kur tiek kopta mūsu latviskā identitāte un nodota tālāk nākamajām paaudzēm.

No sirds vēlam. Lai Dievs svētī jūsu turpmāko ceļu, lai draudze turpina augt, iedvesmot un vienot vēl daudzus gadus uz priekšu!

ZLA Stokholmas nodaļas valdes priekšsēdētājas vietniece Daila Gudre

SYSTRAR OCH BRÖDER I DEN LETTISKA KYRKOGENSKAPET

Låt mig å Finska församlingens i Stockholm vägnar hälsa Er när ni firar 80 år av församlingsgemenskap.

Må framtiden vara ljus och välsignad för Er. Den som räknas de 80 åren bakåt vet att åren även har kantats av svåra tider. Må de aldrig återkomma för våra modernationer eller för våra församlingsgemenskapet här i Sverige.

Må Gud bevara Er och oss och ge kraft och hopp.

Vi vill ge en symbolisk gåva till er denna dag. Må det ännu outslagna björkknopparna vara fastans symbol som till Påskens uppståndelsehögtid borde hinna slå ut som en yttersta symbol för hoppet vi bär på och förkunnar för våra liv. Snälla ge det lite vatten.

Må bastukåsan stå som symbolen för det tillfälle i livet när vi delar det allra innersta av gemenskapet. Likt en familj gläds vi åt vårt släktskap i Kristus när vi förkunnar evangeliet här på Slottsbacken i Stockholm.

Med varma lyckönskningar och Guds välsignelse!

Finska församlingen i Stockholm

/Peter Träisk

kyrkoherde

CIEŅĀ, PATEICĪBĀ UN
AR PRIEKU,
NOVĒLĀM DAUDZ LAIMES
STOKHOLMAS LATVIEŠU
EV. LUT. DRAUDZES 80 GADU
JUBILEJĀ!

Laila
LAILA STRAUNE
LSB PRIEKŠĒDE

Ingīra
INGRĪDA LEIMANE
LSB VICE-PRIEKŠĒDE

Draudzi
sveica
ilggadējais
Upsalas
draudzes
priekšnieks
Jānis Alsiņš

Draudzes
mācītājs Dr
Normunds
Kamergrauzis
saka paldies
diakonei Intai
Meierei par
ieguldījumu
draudzes
dzīvē.

Bijusī kora
dirīģente Sandra
Leja Bojsten
sveica
Stokholmas
draudzi, kā arī
arhibīskapu
Kārli Žolu, kurš
Sandru
iesvētīja, un
prāvesti emeritu
levu Graufeldi.

Apsveikumu no Stokholmas Latviešu kora nodeva kora priekšniece Inga Strante.

Sirsnīgi sveicam Stokholmas latviešu evaņģēliski luterisko draudzi nozīmīgajā 80 gadu jubilejā!

Lai Dieva Svētā Gara klātnība, svētība, miers un žēlastība arī turpmāk pavada jūsu draudzes ceļu, stiprinot ticībā, vienotībā un mīlestībā Kristū! Pateicamies par jūsu uzticīgo kalpošanu latviešu kopienai Zviedrijā un par garīgo mājvietu, ko esat veidojuši un uzturējuši vairākās latviešu paaudzēs! Paldies visiem garīdzniekiem par uzticīgo kalpošanu dažādos laiku un notikumu lokos! Īpaši prāvestei emeritus levai Graufeldei un Dr. theol. mācītājam Normundam Kamergrauzim, kuri paralēli Stokholmai ilgstoši gādājuši arī par Gēteborgas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes garīgo aprūpi! Kristum lai pirmā vieta un pēdējais vārds!

Gēteborgas latviešu draudzes vārdā novēlam spēku, prieku un cerību Kristū nākamajiem gadiem!

Ar kristīgu mīlestību un sirsnīgiem sveicieniem,

Gēteborgas latviešu draudze
Ar cieņu,

Sārnates baptistu draudzes garīdznieks

Normunds Zariņš

Gēteborgas draudzes
priekšniece Edda
Laiviņa sveica
Stokholmas draudzi

Sveiciens svētkos!

Mīļotie kristīgie brāļi un māsas!

Lai svētku apsveikumā atļauts citēt Stokholmas latviešu katoļu draudzes grand dāmu Zuzannu Kancāns. Reiz, pirms gadiem divdesmit, viņa mani apmulsināja, runājot par sadzīves preču veikala inventāru, un stāstīja, ka ir katroļi un lukturi. Sākumā īsti nesapratu, kādam nolūkam katoļu draudzei tie vajadzīgi! Varbūt kādam nakts krusta gājienam, kad jāiededz lukturi, lai saredzētu ceļu, un jāgrabina katroļi, lai saņemtu drosmi, ja ir jāiet cauri kādam šaubīgam kvartālam?

Tikai pēc tam izrādījās, ka mūsu Zuzanna stāstīja par tiem laikiem, kad abas mūsu konfesijas apmainījās ar draudzīgiem šaržiem, par lukturiem saucot luterāņus un kastroļiem – katoļus. Svētku reizē baznīcas vēstures pētniekiem par prieku ir vērts izvilkt no senatnes atvilktnēm šādas epizodes, lai varētu norādīt, ka pat draudzīgas ķircināšanās laiki ir pagājuši. Vai gan mūsu vidū joprojām būtu atrodams kāds, kas katoļus sauc par papistiem un evaņģēliskos kristiešus par luteriešiem un čiuļiem? Ja nu varbūt vienīgi kādā humora raidījumā? Vai abu mūsu draudžu jaunākā paaudze ir pat dzirdējusi šādus apzīmējumus?

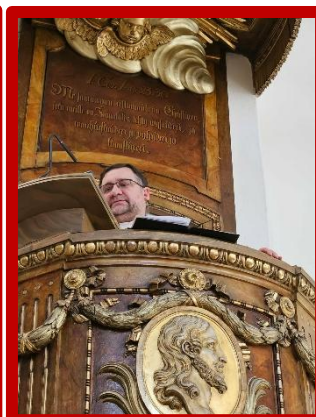
Taču iedomātais krusta gājiens pa šaubīgu kvartālu ar lukturiem un kastroļiem ir jāturpina. Kristiešiem jāiet roku rokā. Jo, lai gan sekulārās pasaules vērtību sistēma ir iedvesmojusies no Eiropas jūdeo-kristīgā reliģiskā mantojuma – pirmām kārtām attiecībā uz cilvēka cieņu, kas izriet no bibliskās atziņas par cilvēku kā Dieva attēlu, par kuru Kristus ir cietis un miris un ir augšāmcēlies, taču attiecībā uz Kristu lielākā sabiedrības daļa baznīcas tiesībām izteikties par aktuāliem morāli ētiskiem jautājumiem reizēm jāpieņem attieksme kā ejot pa šaubīgu kvartālu. Kristus nav apsolījis, ka vienmēr un visur mūsu sludināšana būs uzņemta ar aplausiem, taču pretestība bieži vien var tieši norādīt, ka esam uz pareizā ceļa. Galamērķi – Dieva valstību, varam sasniegt tikai ejot roku rokā.

Tāpēc lai atļauts no sirds pateikties par mūsu abu Stokholmas draudžu līdzšinējo kopīgo noieto ceļa posmu un izlūgties Kristus svētību tālākajam ceļam pretim simts gadu jubilejai. Cik nu vairs līdz tai palicis :))

Lai īpaša pateicība tiem mūsu draugiem, kas pēc šīs zemes svētceļojuma jau nostājušies Tā Dieva priekšā, kurš savā Valstībā nešķiro pēc pareizās vai nepareizās konfesionālās piederības! Šodien Stokholmas katoļu draudzes vārdā uzdrīkstos no sirds pateikties nelaiķim Stokholmas luterāņu mācītājam Jurim Ozoliņam, kuru drīkstēju saukt par draugu un par norūdītu praktiskā ekumenisma cīnītāju, un novēlēt, lai siltās un stiprās Kristus rokas ikvienu no mūsu kopīgo svētku dalībniekiem vada pretim tam mērķim, par kuru Viņš ir lūdzies – lai būtu viens ganāmpulks un viens gans.

Stokholmas katoļu draudzes vārdā priesteris Andris Priede, draudzes kapelāns, un Anita Elknis, draudzes priekšniece.

BILŽU KARUSELIS

Šajā speciālizlaidumā izmantotas Elīnas Erlmanes fotogrāfijas

Ko tu visvairāk mīli?

Ja man vaicātu: “Ko tu visvairāk mīli?”

Teiktu: Ļaudonu ar tumšo mežu vīli.

Tur pret piesauli redz, alu taisot, āpsi.

Tur man māte teica: “Dēls, tu mūžam slāpsi!”

Andrejs Eglītis, 1939

Draudzes jubileja nosvinēta un atmiņā paliek tā lielā sirsnība, ar kuru katrs sveicējs sumināja draudzi. Tur atmiņas, apliecinājumi un vēlējumi. Diakone Inta Meiere ar lielu atdevi un prasmi ir izveidojusi šo Stokholmas draudzes jubilejas speciālizlaidumu, lai mēs tur skatītos, lasītu, pārdomātu un apgrozītu tajā izteiktās domas savās sirdīs. Paldies Intai par šo skaisto dāvanu mums visiem!

Man prātā nāk šis Andreja Eglīša dzejolis, kurš jautā “Ko tu visvairāk mīli?”. Mēs zinām, ka viss reiz izbeigsies, bet tā mīlestība, ar kuru Dievs mīl pasauli, nekad nebeigsies. Un nebeigsies tāpēc, ka pats Dievs ir mīlestība. Un mēs nebeidzamies, kamēr mūsos ir kas no šīs mīlestības. “Ko tu visvairāk mīli?”

Svētais Augustīns māca, ka mēs esam tas, ko mēs mīlam. Mūsu dziļākā būtība kļūst redzama mūsu mīlestībā. “Ko tu visvairāk mīli?”

Ko mēs visvairāk mīlam? Varbūt savu Ļaudonu ar tumšo mežu vīli? Un vai tu redzi to āpsi, alu taisot? Tur, kur māte teica, ka dēls, tu mūžam slāpsi?

Paldies Tev, Andrej Eglīti, ka mūs atkal sapurināji. Steigsimies Tev pretī!

Jauku vasaru!

Un neaizmirsīsim jautājumu par to, ko tu visvairāk mīli.

Normunds Kamergrauzis,
Stokholmas draudzes mācītājs

ZIŅOJUMI

Dievs mīl priecīgu devēju. (2. Korintiešiem 9:67.)

Atgādinām, ka draudzes nodeva par gadu ir tikai 250 kronas. (Bērniem un jauniešiem līdz 18 gadu vecumam gada maksa vispar nav jāmaksā). To var veikt draudzes pasta tekošā rēķina kontā, numurs: 35 17 73 – 7 Lettiska Församlingen i Stockholm, vai SWISH 123 64 64 895. **Iemaksājot gada nodevu, lūdzam norādīt maksājuma mērķi – 2026.gada maksa.**

Kontakts ar draudzes mācītāju: Dr Normundu Kamergrauzi
normunds.kamergrauzis@svenskakyrkan.se

Pēc kapuvietu paplašināšanas 3. Latviešu nodalījumā, Stokholmas Meža kapos (Skogskyrkogården) ir iespēja iegādāties urnas vietu. Draudzes locekļiem 1 vieta maksā 5000 kronas, tiem, kuri nav draudzes locekļi - 8000 kronas. Sazināties ar Ingrīdu Leimani ingrida.leimanis@gmail.com

2026.gada PILNSAPULCĒ tika ievēlēta Stokholmas ev.lut. draudzes valde šādā sastāvā:

Inta Meiere - draudzes priekšnieka vietas izpildītāja / biedrzine
Ingrīda Leimane - dāmu komiteja un atbildīgā par kapu jautājumiem
Baiba Ziemele - kasiere
Elīna Erlmane - draudzes.se atbildīgā
Dr Normunds Kamergrauzis - mācītājs

No atmiņām paliek tik starojums maigs,
Tā kā liedagā saulrieta pēdas,
Turp, kur Tu aiziesi, apstāsies laiks,
Norims sāpes, rūpes un bēdas.

KAPUSVĒTKI
Sestdien,
22.augustā
plkst. 14.00
Skogskyrkogården,
pie 3. latviešu
nodalījuma.

Izsakām
visdziļāko
līdzjūtību
dzīvesbiedrei
Kristīnei,
meitām Karmen
un Solveig, un
visiem
tuviniekiem.

Salikumu veidoja Inta Meiere